

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/131/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205926
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812205926.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému: R. H., nar. XX.X.XXXX, bytom T. N. XX/X, XXX XX L. V. B. o zaplatenie 817,67 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 104,73 eur s 9 %-ným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 30.10.2010 do dňa zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 817,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 30.10.2010 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. A4240761 zo dňa 28.1.2009 vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby žalobcu a pri uzavretí dodatku k zmluve mu odpredal mobilný telefón značky Toshiba G450 za akciovú kúpnu cenu 0,03 eur a notebook značky ASUS F5RL za akciovú kúpnu cenu 0,03 eur. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie od júna 2010 do septembra 2010, porušil zmluvné povinnosti a je povinný v zmysle uvedeného dodatku k zmluve zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 1.161,79 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 15.10.2010 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne ukončil platnosť zmluvy. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca následne v časti zmluvnej pokuty za mobilný telefón zakúpený žalovaným, trvale upustil od vymáhania v časti, ktorá prevyšuje rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu, na základe čoho tak žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 712,94 eur. Na záver uviedol, že jeho pohľadávka voči žalovanému ku dňu podania žaloby pozostáva z neuhradených služieb vo výške 104,73 eur a z nároku na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 712,94 eur, t.j. celkom sumu 817,67 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami - zmluvou o pripojení a dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 23.2.2012, Všeobecnými podmienkami spoločnosti Orange Slovensko, a.s. na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete, pokusom o pokonávku zo dňa 15.10.2010, faktúrami, písomným podaním žalovaného zo dňa 3.10.2012 a jeho výpovedou, písomným podaním žalobcu zo dňa 13.11.2012 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 19.11.2012 žalobca zmenil právnu kvalifikáciu v návrhu vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute za mobilný telefón a túto sumu si uplatnil od žalovaného titulom náhrady škody. Súd na pojednávaní dňa 20.11.2012 prispustil zmenu žaloby týkajúcu sa zmeny právnej kvalifikácie uplatneného nároku ohľadne sumy 712,94 eur zo zmluvnej pokuty na náhradu škody.

Žalovaný vo svojom písomnom návrhu doručenom súdu dňa 3.10.2012 uviedol, že sumu vo výške 817,67 eur zaplatí, a to buď priamo spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vo Vranove nad Topľou, alebo poštovými poukázkami na splátky po 50 eur, nakoľko na úhradu celej sumy naraz nemá. Mobilný telefón Toshiba G450 a notebook ASUS F5RL neuzíval on, ale jeho syn, ktorý ho zneužil prípadne rozbil a jemu prestali posilať poštovné prostredníctvom poštových poukážok.

Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdil, že podpísal zmluvu so žalobcom, dohodnuté sumy však neuhrádzal, a preto s návrhom žalobcu súhlasí. Viac nemá k veci čo dodať a je ochotný uplatnenú pohľadávku uhradiť naraz.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 15.10.2010 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby. Pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobia jún 2010 až september 2010 v sume 104,73 eur a zároveň, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetného dodatku k zmluve o pripojení a samotnej zmluve o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 1.161,79 eur. Túto výzvu žalovaný neprevzal.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanému faktúry, a to faktúru

č. 8539739467 zo dňa 21.9.2010 na sumu 3,95 eur s dátumom splatnosti do 5.10.2010, faktúru č. 8539225480 zo dňa 21.8.2010 na sumu 33,15 eur s dátumom splatnosti do 10.9.2010, faktúru č. 8538703646 zo dňa 21.7.2010 na sumu 33,15 eur s dátumom splatnosti do 4.8.2010, faktúru č. 1007675998 zo dňa 21.7.2010 na sumu 1,33 eur s dátumom splatnosti do 4.8.2010 a faktúru č. 8538202611 zo dňa 21.6.2010 na sumu 33,15 eur s dátumom splatnosti do 5.7.2010.

Zo zmluvy o pripojení č. A4240761 zo dňa 23.2.2009 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mobilný Orange Internet Premium.

Na základe dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23.2.2009 poskytol žalobca žalovanému koncové telekomunikačné zariadenie Toshiba G450 za kúpnu cenu 0,03 eur a notebook ASUS F5RL za kúpnu cenu 0,03 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok, a to z článku 17 bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko, teda účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

V zmysle bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko a súčasne vysporiadať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a Všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Ako vyplýva z čl. 2 bodu 2.5 dodatku k zmluve o pripojení uzavretom medzi žalobcom a žalovaným v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť , či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 1.161,79 eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

Podľa čl. 3 bod 3.6 dodatku k zmluve o pripojení tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že Zariadenia sú mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskými (trhovými) cenami Zariadení a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľských cien Zariadení, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zliav zo spotrebiteľských cien Zariadení, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zliav zo spotrebiteľských cien Zariadení).

V zmysle bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková

sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka. Ku dňu 30.10.2010 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9% ročne.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm.a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Z § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení, na základe čoho boli žalovanému poskytované dohodnuté služby, no tento sumy za tieto služby tak ako mu boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach neuhradil. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 104,73 eur je opodstatnený.

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú mu žalobca v pokuse o pokonávku na plnenie poskytol, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu, a to vo výške 9% ročne.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010 a sp. zn. 18Co/136/2010, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca však zmenil právnu kvalifikáciu vo vzťahu k uplatnenej zníženej zmluvnej pokute za telekomunikačné zariadenie a notebook a sumu 712,94 eur si uplatnil od žalovaného titulom náhrady škody.

Žalobca už teda nepožaduje zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného telekomunikačného zariadenia a akciovou cenou, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou.

V prejednávanej veci je tento rozdiel 712,94 eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného.

Podľa Čl. 3. bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 23.2.2009 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že Zariadenia sú mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskými (trhovými) cenami Zariadení a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľských cien Zariadení, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zliav zo spotrebiteľských cien Zariadení, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zliav zo spotrebiteľských cien Zariadení).

Z uvedeného vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 36 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad

zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvenia žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 712,94 eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v prevažnej časti nároku neúspešný a žalovanému žiadne trovy konania vyplývajúce zo spisu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.